

ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egész évre 12 — P

Félévre . . . 6.— P

Negyedévre 4.— P

M. kir. postatelekáré-
pénztári csekkzámla
száma 38990.A hirdetési díj mm-
ként 24 fillér és előre
fizetendő. — Szöveg
közt ennek duplája.

FOGADÓ

MAGYAR VENDÉGLŐS

A „KORCSMÁROS“ MELLÉKLETTEL

SZERKESZTŐSÉG
ÉS KIADÓHIVATAL
Budapest, VI. Arad
utca 11. IV. em. 4.
(Lift) Teréz körútnál.

Telefon: 18-8-98.

Lap megjelenés:
minden hónap 1-én
és 15-én.Vendéglősök és Korcsmárosok Országos Egyesülete és a Budapesti Korcsmárosok Szakosztálya hivatalos közlönye
A fogadós-, vendéglős-, korcsmáros és kávésipar, idegenforgalmi, borgezdasági és pincérérdekeket képviselő lap

A vendéglősök és korcsmárosok országos nagygyűlése

Szentendre, 1933 aug. 9.

Közel félezer szakmabeli érkezett Szentendrere, hogy a vendéglős és korcsmárosok országos nagygyűlésének tanácskozásán részt vegyen. A nagygyűlésre jött kartársak nagyobbik része hajón érkezett Szentendrére, a hajóállomáson dr. Starzsinszky László polgármester a város nevében üdvözölte a vendégeket, amelyre Szücs Mihály néhány keresetlen szóval választott.

A nagygyűlést a kath. plébánia és a református templomban tartott ünnepi istentisztelet előzte meg. Az istentisztelet befejeztével, néhány perccel 11 óra után zsűfólagis megtelt a város-háza közgyűlési terme. Schieszl Ferenc a „Szentendre és Pomázjárású Vendéglős és Korcsmáros Csoport“ elnöke nyitotta meg a nagygyűlést, üdvözölte a megérkezett vendégeket, valamint dr. Gyulai Ákóst, a kereskedelemügyi miniszter képviselőjét, dr. Süttő István kereskedelmi és iparkamarai, valamint dr. Kovalóczy Rezsőt, az IPOK kiküldöttét és dr. Starzsinszky Lászlót, Szentendre város polgármesterét. Utána a karzatot elhelyezett „Horváth Nyolcas“ a Híszkegyet énekelte. Ezután a tanácskozás levezetésére Schieszl Ferenc Szücs Mihályt, a „Vendéglősök és Korcsmárosok Országos Egyesülete“ elnökét kérte fel. Szücs Mihály elnök beköszöntő beszédében a következőket mondotta:

Mélyen tisztelt nagygyűlés! Hölgyeim és Uraim!

Mielőtt a Vendéglősök és Korcsmárosok Országos Egyesületének folyó évi kongresszusát megnyitom, elsősorban kötelességemnek tartom, hogy a m. kir. kormánynak, a hatóságoknak, valamint a vendéglátó városnak jelenlévő igen tisztelt polgármesterét a legszívélyesebben üdvözöljem. Szívből

óhajtom, hogy igaz ügyünk meggyőző ereje szerezzék meg részünkre az illetékesek szükséges támogatását és hogy megértő támogatásuk segítse igaz ügyünket kedvező elintézéshez. A sajátunk jelenlévő tisztelt képviselőit is melegen üdvözölöm és ez alkalommal is hálásan megemlékezem azokról az önzetlen szolgálatokról, amelyekkel igaz ügyünket mindenben felkarolták. Kétségtelen az, hogy a független magyar sajtónak érdeme az, hogy azok a sérelmek, amelyek a vendéglősiparral kapcsolatosan fennállnak, nem kerülnek le a napirendről és ezen bajok orvoslásának szükségessége ma már a köztudatban él.

Egyesületünk ez évi kongresszusának megnyitása kellemes feladataim közé tartozna, ha — a béke éveinek eme felejthetetlen aktusára gondolva, nem keseríténé el hangulatunkat az immár évek óta tartó gazdasági züllöttség. Ebben a rettenetes leromlottságban nekünk, vendéglősöknek és korcsmárosoknak is csak panaszaink vannak és ez a visszafojtott keserűség tódul az én ajkamra is, mikor nagygyűlésünk közönségét és kartársaimat üdvözölöm. Üdvözölöm abban a szent reményben, hogy vége közeledik annak az időnek, amikor kérnünk, követelnünk kell, kik mindig adni szoktunk. Higgyék el Hölgyeim és Uraim, hogy a magyar embernek nincs nagyobb szűgyene, mint ha panaszkodnia kell. Mert a panaszkodás alázatossággal jár s ez nem fér össze a magyar ember természetével. De — sajnos — az évek megtörték a büszke gerincet. Már ott tartunk, hogy panaszunk túl haza a házuk között és a felelős kormánytényezők ajtaját döngeti. A mult évi, valamint az előző kongresszusok anyagát ugyanazek a sérelmek és panaszok képezték, mint a mai nagygyűlésünkét és ezideig

semmiféle számottevő intézkedés nem történt abban az irányban, hogy ezek a bajok orvosolva legyenek. Pedig nem egy jelentéktelen társadalmi réteg önti itt panaszait formában, hanem a magyar nemzetnek egy mindenkor erős és fenntartó rétege, amely az adózás és egyéb szolgáltatások terén mindig kéznél volt és állampolgári kötelességeinek teljesítése alól soha nem vonta ki magát. Egy olyan pillért felejtett el mindmáig megerősíteni a kormányzat, amely sziklánál szilárdabban védi az összeomlástól a gazdasági kiegyensúlyozottság épületét. Pedig nehéz és felelőségteljes munkát végeznek a magyar vendéglősök és korcsmárosok. Ők azok, akik töretlen épségben iparkolnak megőrizni a hagyományos magyar vendégzeretetet, különös tekintettel a mindjobban fejlődő idegenforgalomra. Missziót teljesítenek a külföldi látogatók és átutazókkal kapcsolatban, míg itthon lelkiismeretét állampolgári voltuktól eltekintve, politikai meggyőződésük is összhangban volt az igaz magyar hitvallással és hazaszeretettel. Ennek dacára mostoha gyermekként kezelik és jogos panaszait, ha meg is hallgatják, teljesíteni csak a legtrikább esetben teljesítik. Pedig ezek a panaszok igen jogosak és félfő, hogy nem teljesítésük esetén a már tönk szélén álló vendéglős és korcsmárosipar teljesen lezüllik. Ez pedig tudtommal nem érdeke sem az államnak, sem a mindenkori kormányzatoknak. Mélyen tisztelt kartársaim, igen nagy sérelme a vendéglős- és korcsmárosiparnak a saját termésű borokat kimérozó pinecék gombamódra való szaporodása. Amíg a termelő mérte ki ténylegesen saját borait, addig a baj még kiesiny volt, bár addig is éreztette káros hatását, mert abban a kedvező helyzetben volt, hogy adómérséklést vagy elengedést élvezve, a vendéglős és korcsmáros által amúgy is mélyen leszállított árnál jóval olcsóbban tudta mérni borait és elvonta a fogyasztóközönséget a nagy rezszel és egyéb költségekkel

Popper Mór és Lipót Rt. bornyagykereskedés

Alapított 1869.

Budapest-Kőbánya, Előd u. 8.

Telefon: 48-4-62.

Az 1922. évi országos szőlő és borgezdasági kiállításon aranyéremmel kitüntetve.

Válogatott uradalmi fajborok.

Kérjen saját érdekében árajánlatot.

megterhelte vendéglősök és koresmárosok előtt. De tette-e a termelő ezzel a szolgálatot a bortermelői társadalomnak? Ma már annyira elfajultak a sajtótermésű kimérések, hogy nem maga a termelő méri ki borait, hanem bérbeadja ezt a jogát és ily módon még egy közvetítő elárúsítót is beállít pincéjébe, amely ténykedésével visszaél az állam bizalmával és kijátsza — a csupán csak az ő megsegítésére irányuló akcióit.

Ugyanilyen rákfenéje a mai időknek a házikosztot hirdető és szállító kifözések, valamint étkezdek. Ezek nemcsak a vendéglősipar érdekeit, hanem a kávéházaknak is kellemetlen konkurenciát okoznak, mert vagy a hatóságok tudtán kívül magánlakásokban állítják elő termékeiket vagy olyan kis rezsvél dolgoznak, hogy a legális és korszerű berendezésű vendéglők velük nem is tudnak versenyezni. Hogy itt a hatóságok nem lépnek közbe, az bár érthetetlen, de talán valami képen magyarázható. Ellenben a Központi tejcsarnok és más tejjavallatok által felállított és üzemben tartott kávéház és vendéglőszerű helyiségek engedélyezése egymagában elég okot szolgáltat arra, hogy panaszainkkal ne maradjunk meg a magunk körében, hanem vigyük azt oda, ahol mód és eszköz áll rendelkezésre ezeket az anomáliákat megszüntetni és erélyes intézkedéssel lehetőleg tenni a vendéglősipar életébe fájón belevágó vállalati üzemeket. E kérdésnek jogosságát igazolja az is, hogy nem egyedül mi vagyunk azok, akik sérelmeinkre orvoslást kérünk, hanem velünk együtt több iparág érzi ennek a lehetetlen állapotnak káros hatását.

A sörkartell ügyével nem első esetben foglalkozom. Évről-évre ostromozom azt a helyetlent politikát, melyet a sörgyárak a fogyasztóközönséggel szemben üznek, de mind máig ebben az ügyben semmi sem történt. Ridég elzárkózás s érthetetlen makaesség jellemzi a kartellt, amely úgy ránehezedik a vendéglős- és koresmárosiparra, mint egy súlyos átok. Hiába a közönség felzúdulása, hiába a sör árusításával foglalkozó vendéglősök és koresmárosok intervenciója, a kartell hajthatatlan ügyannyira, hogy ebben az irányban javulás semmi remény nincs. A sörgyárak olyanok, mint a gárda: inkább meghal, de meg nem adja magát.

Van-e még egy szakma, amely a bajok ennyi áradatával küzd? Van-e még társadalmi réteg, amelynek ennyi nehézséggel és akadállyal kell megbirkóznia, hogy létét úgy ahogy biztosítsa? Nem hiszem. Erre csak olyan jól megalapozott és feladatának magaslatán álló ipar képes, mint a magyar vendéglős- és koresmárosipar. Ennek gyökereit annyira benőttek a magyar humuszba, hogy mindeddig bírta az idők viszontagságait és törzsén rágódók kártevéseit. De ma már ez a hatalmas törte is inog. A gyökerét férgek rágják és törzsét bűnös emberi ke-

A hosszú élet titka!

Hasznos tudni

hogy **SCHMIDTHAUER**

Igmándi keserűvíze

nemcsak a legjobb természetes hashejtő,
de kiöblítési szerepénél fogva gyorsan eltávolítja
a káros baktériumokat a szervezetből

zek tördelik. Rendeletek, intézkedések, terhek és kötelezések, ezzel szemben semmi kedvezmény, semmi védelem. Csoda-e, ha széttűlünk és tönkremegyünk? Soha nem volt nagyobb szükség az összefogásra, az összetartásra, mint ma. Az üldözötteknek, az elnyomottaknak egyedüli segítsége és megmentője az egymáshoz való ragaszkodás és kölcsönös segítség. Nekünk is erre van érető szükségünk, mert a jelek azt mutatják, hogy rajtunk senki sem akar segíteni. Saját erőnkre vagyunk utalva, arra az erőre, amely eddig elégséges volt ahhoz, hogy a támogatásokat visszaverjük, de amely ma már a szenvedések és elnyomottság árjában lassan felőrlik.

Mélyen tisztelt Hölgyeim és Uraim! Sajnos, idáig jutottunk, hogy ilyen ünnepi alkalommal is, mint a mai, a keserűség és elkeseredettség hangján kell szólnom. Ebben az általános keserűségben csak az önt némi reményt leltemben, hogy együtt vagyunk mindnyájan. Örömmel állapítom meg, hogy a magyar vendéglős- és koresmárosipar, ha kívülről veszély is fenyegeti, belülről egészséges és megbontathatlan. A világháború poklától a trianoni szegényig megbirkóztott ezer és ezer bajjal és fog túrni tovább is, ha látja, hogy szenvedéseit megértik és azt orvosolni igyekeznek. Hazafias lelkiületünk nem fogja soha megengedni, hogy a magyarság szent ügyének ne legyünk előharcosai, de elvárjuk, sőt joggal követeljük, hogy akkor, amikor létünk forog kockán, segíteni siessenek azok a tényezők, amelyek kezébe le van téve a mi sorsunk. Mi nem akarunk mást, mint élni. Élni, mint ember, akinek a kötelessége mellett joga is van. Élni, mint ennek a hazának minden más fia. Velünk éljen más is, de rajtunk senki. Mi bízunk a bizókkal, reménykedünk a remélőkkel, hogy közeleg a magyarság nagy napja, amikor lehullanak kezünkről a bilincsek és széttöredeznek a papírmásé határok. Bízunk, hiszünk a magyarok istenében, aki soha nem hagyta el az ő szenvedő népét. Ez a bizalom ad nekünk erőt és kitartást és kérjük a kormány urait, hogy ezt a bizalmat fokozzák azzal, hogy az itt elhangzó panaszainkat mérlegelik és igazunknak méltánylásával sürgős intézkedéseket tesznek.

Ebben a reményben üdvözlöm még egyszer a nagygyűlésen megjelent hölgyeket és urakat, az Isten áldását és

eredményes és jó munkálkodást kívánva, a kongresszus tanácskozását megnyitom.

A helyesléssel fogadott elnöki megnyitó után dr. *Starzsinszky* László polgármester mondott köszönetet a vezetőségnek, hogy az idej nagygyűlést Szentendre városában tartja, kívánja, hogy a nagygyűlés munkálkodását siker koronázza. A kereskedelmi miniszter kiküldöttje, dr. *Gyulay* Ákos megköszönte az üdvözlést és bejelentette, hogy a miniszter Rómába való utazása előtt bízza meg azzal, hogy a mai nagygyűlésen képviselje és hogy az itt elhangzottokról legrészletesebben számoljon be. Biztosítja a nagygyűlés résztvevőit, hogy a vendéglős- és koresmárosipar jogos kívánságai a Kereskedelmi krmánytól mindenkor megértésre találjanak.

Ezután dr. *Nagy* Lajos egyetemi tanár tartott érdekes előadást a város múltjáról, főleg szőlőtermelési és borkereskedelmi vonatkozásban. Felelített, hogy a rómaiak idejében Olaszországon kívül szőlőt nem volt szabad ültetni, nehogy a nagy bortermés az olasz bortermés piacát és értékesítési lehetőségét elvegye. Egy államfői gyilkosság után, mikor a római birodalom már ingadozni kezdett, megengedték, hogy Mitrovicán és a mai Szentendrán szőlővesszőket ültessenek, szőlő bortermeléssel foglalkozhasson a lakosság. Az érdekes előadás után az utat áttértek a napirendre.

Szics Mihály elnök bejelentette, hogy a tárgysorozat 2. pontját a nagygyűlés nem fogja külön tárgyalni, hanem az előadók felelelik e tárgyat. Jelentette továbbá, hogy a 4. pont előadója, miután időközben szabadságra ment, az előadásról kénytelen volt lemondani.

Dr. *Stéger* Béla előadó:

A koresmárosipar képesítéshez való kötése.

Az évek óta hangzatott kívánság, hogy a koresmárosipar is képesítéshez köttessék, még mindig nem teljesült. A múlt évben egyesületünk kívánságára a kereskedelmi minisztérium erre nézve a kamaráktól véleményt kért. A kamarák túlnyomóan, valamint a szakmai érdekképviseletek is magáévá tették az országos egyesület azon álláspontját, hogy új koresmai iparengedélyeket nem kell többé kiadni és azok a koresmárosiparosok, kik már öt éve engedély alapján gyakorol-

ták az ipart, azoknak lehetővé kell tenni, hogy kívánatra vendéglői szakvizsgát tethessenek. E kérelem ilyen értelemben talán már elintézését nyert volna, ha a kereszmárosok ipartársulata egy szakértekezleten nem jelentette volna ki, hogy ők nem kívánják képesítéshez való kötést. Ez a teljesen indoklatlan egyoldalú kijelentés azután a kérelmek megoldását hosszú időre elodázza. Így ismét kénytelenek vagyunk a kereskedelmi miniszterhez folyamodni, hogy végre e kívánságot nemesak a kereszmárosok, de a vendéglősipar érdekében is rendezze.

A kifőzők.

A sorsnak különös kegyeltjei az úgynevezett étkezők és kifőzők. Az 1923. évi 78.000 kereskedelmi miniszteri körrendelet 130. §-a pontosan körülírja milyen *iparüzlet* a kifőzés, valamint pontosan körülírja annak üzletkörét. Itt azután elmondja az előadó, hogy ezen a téren országsszerte milyen vizsgálások vannak. A törvényben előírt üzletgyakorlástól már régen eltértek a kifőzők s eddig minden panasz hiába volt ellenük. Felemlíti még, hogy a kereskedelmi miniszterium a vendéglős- és kereszmárosipar jogos és törvényben alapuló kérelmét eddig nem vette figyelembe, ellenben a kifőző iparnak, amely törvényes kereten kívül gyakorolja a kifőzést, még záróra hosszabbítást is adott. Először este tízig, de pár hétre rá a zárórát már esti 11 óráig hosszabbította meg a miniszter. Iparunk érdekében az utolsó években egy rendeletet sem adott ki a miniszter, a kifőzők záróra ügyében két hónap alatt 4 azaz négy miniszteri rendelet látott napvilágot.

Új üzletek nyitásának korlátozása.

Előadó rátér azután az egészségtelei üzleti versenyre. Normális gazdasági viszonyokban — mondja — a szűkséget szabályozza a kereskedelmi és ipari vállalkozások és üzletek számát. S bár a fogyasztóképeség mindig kisebb lesz, az üzletek száma egyre szaporodik. Nem régen olvashattuk a statisztikai kimutatást, hogy a fővárosban a textilüzletek száma 70—80 százalékkal emelkedtek, ugyanolyan arányban szaporodtak a szatócs és fűszerüzletek, a hentes és mézáróüzletek száma 120 százalékkal nagyobb mint a háború előtt. A kifőző és étkezők száma pedig talán 3 vagy 4-szeresére emelkedett, nem említve a privátlakásokban folytatott engedély nélküli kifőződéket. Bár a vendéglős és kereszmáros iparnak oly gyors elszaporodását az italmérési törvény korlátozza, mert a korlátlan italmérési engedélyeket megállapított létszámhoz köti a törvény a fővárosban kívül, azért mégis, miképp azt a gyakorlatból tudjuk, talánnak módot arra, hogy létszámon felül is kiadjanak engedélyeket. Hol létszámon felül engedélyeznek egy üzletet, hol azon a címen, hogy a községen kívül másfél tucat vályogház épült, tehát arra a

„telepre“ kimérései engedélyt adni már „közsükségletet“ képez. Azután itt van az országúti autóforgalom, tehát egy útszálen sűrű bokrokkal körülövezett házra feltétlen ki kell adni az engedélyt, mert arra az autó-esárdára — mert már ilyen is van! — az **idegenforgalomra való tekintettel** feltétlenül szükség van, annál is inkább, mert ott benzinkút is van és minden autó ott felvételezi a motorkót, tehát illik, hogy más alkohollal is szolgálhassanak az autók utasainak. Ha pedig más jogelvet nem találnak az új engedély kiadására, úgy felemlíti a községi képviselőtestület a megállapított korlátlan kimérései engedélyek számát. Elmondja azután, hogy a sok munkanélküli, miután elhelyezési lehetősége nincs, hogy megélhetését némiképp biztosítsa, üzletet nyit. Ezek az új üzletek egysem életképesek és még rontják a legysem régen fennálló üzletek prosperitását. Legelőször Olaszországban a fascista kormány vette észre, hogy az önálló kis egzisztenciák, valamint kincstári érdekből sem engedhető meg az üzletek nyaklónélküli szaporodása és megtiltotta, hogy élelmiszer vagy élvezeti cikkeket árusító üzletek nyitására öt évig új engedélyt adjanak. Ugyan ezt a bajt Ausztriában is észlelték és a kormány eltiltotta — a detailkereskedelem védelmére — hogy új illatszertár nyitására engedélyt adjon a hatóság. Ezt a rendeletet azután követte a Dollfus kormány ipartörvény módosítása, amely általában gátat vet új üzletek engedélyezésének. A kereskedelmi és ipari numerus clausus érdekében hazánkban is megindult a mozgalom. Megemlíti még, hogy Csehszlovákiában is (a rossz gazdasági viszonyokra való tekintettel a vendéglői és italmérési üzemeket korlátozzák). Ott, a vendéglátó iparokra vonatkozóan, olyan formán gondolják e kérdést megoldani, hogy új kávéházi engedélyt csak úgy adnak ki, ha egy kávéházzal legalább ötezer lélek esik, italmérési engedélyt pedig legalább 1000 lakos után.

Vidéki szakipartestület felállítása.

E tárgyban már 1929-ben a községi országos kongresszuson szerepelt mint előadó. Az ott hozott határozatot egyelőre a kereskedelmi miniszteriumba felterjesztette. Hasonló határozatot hozott az 1930. évi országos kongresszus Esztergomban. A kereskedelmi miniszterium a kézművesiparosok egyoldalú információja alapján kérelmünket nem honorálta, mert elfogadta azt az álláspontot, hogy ha a vendéglősök az általános ipartestületekből kiválnak, azok nem lesznek életképesek. Az 1932. évi VIII. te., amely az ipartestületek és az ipartestületek országos központjáról szól, a 2. §-ában azt mondja, hogy a főváros területén iparágak vagy iparosportok szerint kell az ipartestületeket alakítani, továbbá k. mondja, hogy amennyiben gazdasági ellentétek merülnek fel

Órizzedj a későbbi utánzatoktól.

Tokaji pezsgő

NÖSNER, V., Hollán u. 2.
rendelhető. — Telefon: 19-4-89.

valamelyik ipari szakmán belül, mely a nyugodt együttműködést zavarná s az iparosok egyik vagy másik csoportjának külön ipartestületbe való tömörítése szükséges volna, úgy a miniszter, a kereskedelmi és iparkamara és az Ipk meghallgatása után, külön ipartestület megalakítását megengedheti. Ha tehát a fővárosban az iparosoknak meg van ez a joga, úgy akkor miért nem részesítik a vidéki iparosokat is ilyen joggal? A Pécs-Baranyai Vendéglősök e tárgyban indítványt is küldöttek be. Egy kis jóindulattal — és ez még pénzbe sem kerülne a kormánynak — vidéken, ahol a törvényben megkívánt iparágak megfelelő létszámban vannak, megengedhető volna a szakipartestület alakítása. Miért nem lehetne Pécsen, Debrecenben, Szegeden, Győrben egy szállodás, vendéglős és kávé ipartestület? A több ezer tagot számláló általános ipartestület léte a

BOSCHÁN VERMOUTH kitünő étvégyszerjlesztő

150—200 tag kiválása után még mindig életképes maradt.

A következő határozati javaslatot kéri elfogadni:

„Az 1933 augusztus hó 9-én Szentendrén tartott országos vendéglős és kereszmáros nagygyűlés felkéri a m. kir. kereskedelemügyi miniszter urat, hogy az 1922. évi XII. t. c. 15. §-ában biztosított jogánál fogva a kereszmárosipart az iparengedély alapján gyakorolható képesítéshez kötött iparok sorába vessese fel.

Továbbá felkéri a miniszter urat, hogy a gazdasági helyzetre való tekintettel egy meghatározott idejig új vendéglői, keresmai, kávéházi, kávékimerési és kifőző üzletek nyitására engedély kiadását ne engedélyezze.

Végül még felkéri a miniszter urat, hogy az 1932. évi VIII. t. c. 2. §-ának megfelelő magyarázatával tegye lehetővé, hogy vidéken is, ha a törvényes előfeltételek fennállanak, szakipartestületet lehessen felállítani.“

Nagy György (Pécs) üdvözlétét tolmácsolja a pécsi és baranyai kartársaknak és örömmel fogadja el az előadó javaslatát. Beszédjében rámutat arra, hogy milyen anomáliák vannak a vidéken, ahol a vendéglősiparosokat az általános ipartestületekbe besorolják. A speciális vendéglős, kávé és fogadói ügyeket többnyire nem hozzáértő más szakmájú iparosok intézik. Elképzelhető tehát, hogy akkor hogy néz ki iparunk védelme. Ez talán mégis csak egy lehetlen állapot, hogy a vendéglősipar tanoncain nem vendéglősök, tehát szakmabeliek, hanem más kézművesiparosok vizsgáztatják és szabadják fel. Ehhez a tárgyhöz a Pécs-

Baranyai Vendéglősök Szállodások és Koresmárosok Ipartársulata beküldött egy indítványt, kívánatosnak tartaná, hogyha erről az előadó említést tenne a nagygyűlésen.

Dr. Stéger Béla, bár előadásában erről az indítványról említést tett, de az előtte szóló kívánására most felolvassa a beérkezett indítványt:

Az 1922. évi XII. t. c. ezidőszent csak Budapesten engedélyezi a külön szakipartestület létesítését, míg vidéken az ált. ipartestület kebelébe tömöríti az iparosokat. A hivatkozott te. iparral szemben ma a helyét nem állhatja meg, ezt érzi iparunk, mert az visszafejlődik. Iparunkban előforduló bajok oly speciálisak, hogy a törvények és rendeletek tömkelegével szemben szakértő vezetőség nélkül helyünket megállani nem tudjuk. A vendéglőipart más iparokkal egy kalap alá venni nem lehet. Vidéken a vendéglőipar szakosztályok legjobb esetben 2-3 előjárósági taggal vannak képviselve az ált. ipartestületben, mely kevés ahhoz, hogy különösen a nagyobb vidéki városokban a nagy számban levő vendéglős iparosság érdekeinek megvédésére, ami azt eredményezi, hogy az összetartás érzése nap-nap után kevesebb, erőnk szétforgácsolódik és iparunk visszafejlődik. Ez a visszafejlődés pedig nemcsak magunk leromlását eredményezi, hanem nemzetgazdasági szempontból is káros, mert a közadók legnagyobb részét a vendéglős, szállodás és koresmáros ipar szolgáltatja. Az ebbeli kötelességünknek pedig csak úgy fogunk tudni eleget tenni, ha kellő jogvédelemben részesülünk, ügyeinket szakelőjárósággal az élünkön intézhessük.

Az 1932. évi VIII. tc. 100. illetve vidéken 200 taghoz köti a szakipartestületek létesíthetőségét. Módot nyújt ehhez akkor is, ha a szakipartestület fenntartásához a fentjelzett számú taglétszám nincs teljes egészében meg, azonban a szakipartestület fenntartását szükséges anyagi eszközök biztosítják, illetve rendelkezésre állanak.

Engedjék meg tehát, hogy vidéki helyeken is, megyei, városi esetleg járási alapon a szakipartestület felállítása a megállapított 200 taglétszám figyelemmel kívül hagyásával (esetleg 100 taghoz kötvé) ha annak fenntartását a törvényben megkívánt feltételek biztosítják.

A szakipartestületek felállítására már annál is inkább kívánatos, hogy a vendéglős iparra leendő áttérés, illetve vizsgára bocsátás iránti kérelmek javaslatát kizárólag a szakmában foglalkozó — nem pedig egy idegen szakmabeli — tehessen meg s ezáltal elérhető volna más iparról való áttérés megnehezítése. Ugyanis vidéken a vizsgára bocsátás iránti kérelmek bizonyos hányadát az illető szakosztály meghallgatása nélkül, az ált. ipartestület elnöke — ki legtöbb esetben nem szakmabeli, a vendéglős iparhoz nem értő — hozza javaslatba és így sok oly egyén nyer iparunkban képesítést, akik

a vendéglőipar előbbre vitelét csak hátráltatja.

Az, hogy a vendéglőipari szakosztályoknak az ált. ipartestületekből való kiválása az ipartestületek működésére bönítőleg hatna nem fogadható el mert a vendéglős iparnak kötöttsége előtti időben az ált. ipartestületek a szakosztályok nélkül is fenntartották működésüket.

A vendéglős szakipartestület létesíthetése a hatóságoknak is érdekében fekszik, mert a vendéglőipar minden tagja, mindenkor és mindenestben a hatóság legerősebb támasza, miről a hatóságoknak számtalan esetben volt alkalmuk meggyőződni.

Kérjük a mélyen tisztelt Nagygyűlést indítványunk elfogadására és annak illetékes helyre való juttatására.

Dreiszigler Nándor (Csorna) szerint leghelyesebb volna, hogyha több koresmáros iparendélyt nem adna ki az elsőfokú iparhatóság.

Bár ő az általános ipartestület elnöke, azért mégis szükségesnek tartaná, ha vidéken is lehetne szakipartestületeket alakítani, ha megfelelő számban vannak az egyévtől tartozó iparosok.

Szöllösy Ferenc (Székesfehérvár) több konkrét panaszt sorol fel a kifözök ellen. A hatóság álhumanizmusból szemet huny ezeknek a kontárkodásánál, pedig nemcsak a vendéglőipart károsítják, hanem a fiskust is, mert bizony adót nem fizetnek. Azt érthetőnek találja, hogy ha egy szegény özvegy, kinek egyéb biztos egzisztenciája nincs, 3-4 diákot vagy néhány munkást kósztól, a vendéglőipar panaszja nem is ezek ellen irányul, hanem azok ellen, kik erre a megélhetésre nincsenek rászorulva és iparszerűen üzérkednek a hatóság elnézése folytán.

Klöcker Rezső (Sárbogárd) hasonló értelemben szólal fel és kifogásolja, hogy a hatóság megfelelő ellenőrző közegek hiányára való hivatkozással túri a törvénytelenéget. Végeredményben a vendéglőipar érdekeit a törvény biztosítja, de nincs ki iparunkat az ilyen túlkapások ellen védelmezni.

Leimetter Ferenc (Budapest) ismerteti a fővárosi helyzetet, ahol a privátházartásokban száz meg száz kósztosnak főznek és kerékpáron a lakásba szállították a „két személyre szóló egy menüt“. Még a főváros maga is konkurenciát csinál a vendéglősiparnak, nyilvános konyhát tart fenn, hová bárki mehet étkezni.

Neiser Nándor (Visegrád) vázolja a visegrádi helyzetet, ahol 6 egész évi és 6 nyári szezon vendéglőn kívül még sok magánházartásban főznek az ottani nyaralóknak.

Végül a nagygyűlés a betérjesztett határozati javaslatot egyhangúlag elfogadta.

A vasárnapi munkaszünet.

Klöcker Rezső előadó azután ismertette „az ipari munkának vasárnapokon és egyes ünnepeken való szüneteléséről“ elkészült törvényjavaslatát, amelyet véleményezés céljából az

országos egyesületnek megküldték. A kiszabott rövid időre való tekintettel nem áll módjában e törvénytervezet bővebben foglalkozni, erre az egyesület vezetőjele megfogja tenni részletes észrevételeit, különösen az alkalmazottak szabad napjára vonatkozólag. De felolvassa a törvénytervezet 7. §-át amely így szól: Munkaszüneti napokon égetett szeszes italokat árusítani tilos. Ez a tilalom nem terjed ki a gyógycélokra rendelt égetett szeszes italokra, a gyógyszerárakban való árusítására és a rumnak a nyilvános étkező helyiségekben teához a szokásos mértékben való kiszolgáltatására. A kizárólagos munkaszüneti napokon az egész napon át zárva kell tartani.

Azokat az üzleteket, amelyekben szeszes italt mérnek ki, délelőtt tíz órától déli tizenkét óráig zárva kell tartani. Ez a rendelkezés nem terjed ki a vendéglőkre, kávéházakra és cukrászdákra. A vendéglők, koresmák, kávéházak, kávémezők és cukrászdák nyitására és zárására idejét a kereskedelemügyi miniszter rendelettel állapítja meg.

A tizezernél kevesebb lakost számláló községekben a vendéglők és koresmák zárójárát esti tizenegy óránál későbbi időpontban megállapítani nem szabad.

E szakaszhoz igen sok hozzászólnivaló lesz. Először is, sokkal fontosabb törvényjavaslatokat kellene elkészíteni, oly javaslatokat, amely a megélhetést, az ipari és kereskedelmi tevékenységet előmozdítaná. E rendelkezés felesleges, mert a mostan érvényben lévő vasárnapi munkaszünetről szóló törvény a vendéglőipar vasárnapi gyakorlatát már amúgy is szabályozta. E szakasz csak jogfosztást tartalmaz. Az iparunknak szerzett jogait kívánja esorbítani.

E szakasz pl. nem intézkedik a körök, kaszinók, klubok és ehhez hasonló helyek zárójáráról, pedig ezekben a helyiségekben is állandóan folyik az italmérés, de nem emlékezik meg a termelői kimérésekről sem, melyek tudvalevőleg iparendély nélkül üzletek és vasárnapi délután 2 óráig mérhetik a szeszes italt. Már hallottunk olyan hangokat, hogy a vendéglősöket e törvénytervezet ne igazassa, mert csak a koresmáztételek bezárásáról kíván intézkedni. Az előadó szerint ez nagyon téves felfogás. A koresmák délelőtti lezárásáról törvény intézkedik majd, de a vendéglők stb. nyitására és zárására az idejét a kereskedelmi miniszter rendelettel állapítja meg. Ezt így is lehet majd értelmezni, hogy azok a vendéglők, amelyek étkező vendégeket is kiszolgálhatnak, esetleg nyitva tarthatnak vasárnap egész nap, de azokat a vendéglőket, kik meleg konyhát nem vezetnek, lezáratják úgy mint a koresmákat. De felmerül itt még egy kérdés: 20.000-nél kevesebb lakost számláló községekben, hol a koresmáros jogosult főzésre, miért zárjon le délig? Érthetőnek még az az intézkedés is,

hogy 10 ezernél kevesebb lakost számoló községekben esti 11 óráig túl vendéglő vagy korcsma nyitva nem tartható. Vonatkozik ez a nyaraló, fürdő és üdülőhelyekre is? A következő javaslatot kéri elfogadni: A f. évi augusztus 9-én tartott országos vendéglős és korcsmáros nagygyűlés egyhangúlag állást foglalt az ipari munkának vasárnapokon és egyes ünnepeken való szüneteléséről szóló törvénytervezett 7. §-a ellen. A nagygyűlés megbizta a Vendéglősök és Korcsmárosok Országos Egyesület elnökségét, hogy a nagygyűlés állásfoglalását a törvénytervezetre még külön teendő törvényekkel együtt a budapesti kereskedelmi és iparkamara útján a m. kir. kereskedelemügyi miniszterrel közölje.

A nagygyűlés Klöcker Rezső javaslatát egyhangúlag nagy lelkesedéssel elfogadta.

Adóügyek.

Fekete Gyula azzal kezdi az előadását, hogy a múlt évi Kőszegen tartott országos vendéglős és korcsmáros kongresszuson Gábor István előadó így kezdte az előadását: Adóügyekkel most már ötödször állok elő a kongresszuson, mindig alaposan felkészülve és mégsem értünk el soha semmit! Pedig a vendéglős és korcsmárosiparos az adók súlya alatt összeroppanás előtt áll. Az utolsó szavakat nekem most már helyesíteni kell, mert iparunk nem áll összeroppanás előtt, hanem már igen sokan — nagyon sokan — tönkrementek. Elvesztették üzletüket, egzisztenciájukat, vagyonukat és szaporítják a nínestelenekeket, a keresetnélkülieket ijesztő módon megszaporodott táborát. A tönkremenés ma már nem ritka szenczió, hanem sorrendi kérdés! Ha a napilapokat a kezünkbe vesszük olvashatjuk: hogy most ennek az üzletnek rollóját húzták le, most a másik nagyüzlet reggel ki sem nyitott! vagy egy másik jóforgalmú régén fennálló üzlet berendezését árverésre elköttyavetyélték. S mindez miért? Azért, mert a tulajdonos nem bírta a magas üzletbért, a nagy költeneket, a magas illeteket, az OTI és MABI járulékait fizetni. Nem akarom itt a szavakat szaporítani, hanem felolvassom a népszövetségi megbízottnak a napokban megjelent jelentésének az adózásra vonatkozó részét. Azt írja a népszövetségi megbízott:

„Tekintetbe véve Magyarország adózó készségét, az az összeg, amelyet adóztatás alakjában az országtól elvonnak, mindenesetre nagy! Öt-hat évvel ezelőtt, viszonylagos virágzás idején, amidőn nagy volt a tevékenység közmunkák és építkezések terén, helyesen állapították meg, hogy a költségvetési bevételek súlyos pénzügyi terhet képviselnek.

Az említett időponthoz viszonyítva az 1932/33. évi költségvetés bevételi összege 26 százalékkal csökkent. Másrészt a nemzeti jövedelem ugyanaz alatt az idő alatt legalább 40 százalékkal vagy még többel csökkent. Azt mondja tovább a jelentés, hogyha nem

sikerül a bevételeket jelentékenyen növelni, nem lehet a jelenlegi színvonalat fenntartani valutáris helyzet veszélyeztetése nélkül.“

Ezzel szemben azt kell tapasztalunk, hogy az adókövető hatóságok a mai leromlott gazdasági helyzetben az adókat emelik, dacára annak, hogy újabban minden adót külön megpótlékolnak. Itt azután felolvasta a közterhek emelkedését az 1932/33-as költségvetési évben, amelyet lapunk július 15-iki száma ismertett.

Ne ringassuk magunkat abban a hiú reményben, hogy akkor, mikor itt el-sírjuk panaszainkat, azzal már segítettünk magunkon. Tudjuk, hogy az adófizetés hazafias kötelesség, de ne kívánjanak tőlünk lehetetlent. Akkor, mikor iparunkat agyon adóztatják a hatóság nem gondol arra, hogy nekünk módot is adjon annak megkeresésére. Az adómentes termelői kimérésekkel elvonták az italfogyasztó közönség nagyobbik részét üzleteinkből. Az illegitím módon üzletüket vezető kifőzők és zugkifőzők pedig a vendéglőkben étező fogyasztóközönséget vonták el. Iparunkat elviselhetetlen adókkal terhelik és tűrik, hogy adót nem fizető kontárok bonyolítsák le azt a forgalmat, amelyet a vendéglős és korcsmáros iparnak kellene lebonyolítani és amiért adózni kell.

Ha egy más szakmánál az illető gazda nem tudja az adóját megfizetni, foglalnak, árvereznek, de mentesítik a

BOSCHÁN VERMOUTH kifűző étvágygerjesztő

megélhető megszerzéséhez szükséges származékot az árverés alól. Ha a kirótt adót nem bírják behajtani, törlik. És a mi iparunknál? Ha valaki a rossz viszonyok folytán az adófizetési kötelezettségének nem tud eleget tenni, jön a pénzügyigazgatóságtól az ukáz: pár hét alatt rendezendő az adótartozás, különben elvonatik az italméresi engedély. Vagyis megfosztják az illetőt a megélhető lehetőségétől. Nem kíván erősebb kifejezést használni, de ez az eljárás, bár erre módot nyújt a törvény, végeredményben mégis csak hasonlít a zsaroláshoz!

Fellette serelem iparunknál, főleg vidéken, az az eljárás, hogy az adótartozást az állam az ingatlanra bekebelezeti, tehát elsőrangú módon biztosítja s ennek dacára adótartozás címen elvonja az italméresi engedélyt. Azt mondják, az államnak pénz kell és nem betáblázott követelés. Helyes, de akkor adjanak módot arra, hogy az adós ingatlanjára kölesönt birjon szerezni. De hol lehet ma becsület kamatra az ingatlanra kölesönt kapni? Ha az államnak pénzre és nem bekebelezett követelésre van szüksége, akkor miért nem bocsát ki 4–5%-os jelzálogkötvényeket, e kötvények fedezete volna az ingatlanokra bekebelezett adó követelése.

(Folyt. köv.)

Rendelet az aranydollár-kölcsönök fizetéséről

A magyar kir. minisztérium 7600—1933. M. E. számú rendelet (megjelent a Budapesti Közlöny 1933 július hó 16-iki 159. számában) „a külfölddel szemben fennálló egyes tartozásoknak pengőértékben való befizetéséről szóló jogszabályok kiegészítése tárgyában“ a következő rendelkezéseket tartalmazza:

1. §. A 6900—1931. M. E. számú rendelet I. §-a alá eső, dollárban meghatározott összegeket az adós a dollárnak a Magyar Nemzeti Bank által a letételt közvetlenül megelőző köznapon közzétett árfolyama szerint átszámítva köteles pengőben letenni akkor is, ha a kötelezettségről szóló értékpapírban a követelés aranydollárban, vagy a dollár meghatározott időpontbeli pénzlá-bára utalással van meghatározva.

Az előbbi bekezdés értelmében meghatározott árfolyam irányadó a követények és záloglevelek kibocsátásának alapjául szolgáló kölcsönökre leteendő összegek tekintetében is.

Ha a letételt közvetlenül megelőző köznapon közzétett árfolyam alacsonyabb, mint a lejárat napját közvetlenül megelőző köznapra megállapított árfolyam, ezt az utóbbit kell az átszámítás alapjául venni.

2. §. Ez a rendelet kihirdetésének napján lép hatályba.

A rendelet csak a zálogleveles kölcsönökre vonatkozik; nem vonatkozik azonban a nem zálogleveles kölcsönökre aranydollár alapon kikötött kamatának fizetésére.

A rendelet ugyancsak nem intézkedik az aranyfontban kikötött zálogleveles kölcsönök kamatának ugyancsak a Nemzeti Bank árfolyamán való fizetéséről. Kérni fogjuk a rendelet intézkedésének az aranyfontban kikötött kölcsönökre való kiterjesztését.

Milyen árfolyamon fizetendők az 1933 július hó 15-e előtt esedékessé vált, azonban még be nem fizetett kamatok? A már korábban esedékessé vált, de még meg nem fizetett kamatnál, illetve kamatrészletnél is alkalmazni kell a Nemzeti Bank árfolyamát. Ez következik a rendelet 1. szakaszának 3. bekezdéséből, mely utal arra az esetre, ha a fizetés, illetve letétel később tör-

VENDEGLŐ

80 ezer lakosú városban, a Piac-téren, amely áll 1 nagy söntésből, étterem, tükör, arany nyári-kert fedett terrasszal, hozzávaló mellékhelyiségekkel, 2 szobás lakással, továbbá emeleti díszteremmel a lezajlandó bálók és bankettekire is kiterjesztett joggal, nagyon olcsó házbérrel, nyugalmavonulás miatt letári áron átadó. Cím megudható a Fogadó kiadóhivatalában.

Borközpont és Borértékesítő Részvénytársaság

Petőfi út 10-12.

BUDAFOK

Telefon: 69-8-01.

ténik, mint a lejárat napja. Ez esetben a lejárat napját megelőző napon érvényes árfolyam az irányadó, ha ezen árfolyam magasabb, mint a letétel napját megelőző árfolyam. Ha tehát például a féléves kamat május hó 1-én

vált esedékessé és akár az egész kamat, akár pedig egy részének fizetése július hó 20-án történik, akkor a dollárnak a Nemzeti Bank által április hó 29-én megállapított árfolyama szerint kell a fizetésnek történni.

Szeptember 20-án elnököt választ a Szállodások és Vendéglősök Ipartestülete

A Magyar Szállodás és Vendéglősből olvassuk, hogy az ipartestületi eljárás augusztus 3-án tartott ülésén megsemmisítette az előző ülésen hozott határozatait és választást. Az ipartestület felettes hatósága ugyanis figyelmeztette a vezetőséget, hogy szabálytalanul járt el, mikor azokat a határozatokat hozta s ha maga nem semmisíti meg azokat, úgy hivatalból történik az. Így Ballai Károly — nagyon helyesen —, nem akarván az ipartestületi eljárásomat kellemetlen helyzetbe hozni, önként mondott le, írásban, tiszteletbeli állásáról és kérte ennek tudomásulvételét. Ami meg is történt.

Ugy gondoljuk, az ipartestület vezetőségének ügyelni kellene arra, hogy az eljárás tagjai ne kerüljenek olyan kellemetlen helyzetbe, mint most, mikor a vezetőség javaslatára határozatot hoznak, amelyet azután a következő ülésen vissza kell szívní. Azt mondta az egyik eljárásági tag a többieknek, hogy békanyelésre többé nem kapható. De tegyük fel, Ballai Károly macacs természetű ember és megválasztásáról nem mond le, micsoda bonyodalom keletkezett volna ebből! Az ipartestületnek köszönetet kellett volna szavaznia Ballainak szép gesztusáért. Különben az eljárásági ülésen az iparhatósági biztos és ügyész közt éles esete-paté folyt, ami a jövőbeli barátságos együttműködésre nem biztató. Már ez is ok volna arra, hogy az elnök lemondása után az eljárásági tagok is mondanak le tisztségükről. Teljesen érthetetlen az ügyvezető alelnöknek az a kérése és megbízása, hogy Ballai Károly „ügye rendezéséig” a munkába vett memorandumokkal tovább is foglalkozzon. Micsoda rendezetlen ügye van Ballainak? Ugy gondoljuk, ezzel a megbízással ismét ziccert adott a vezetőség arra, hogy egyes tagok a felettes hatósághoz forduljanak.

Az eljárás továbbá elhatározta, hogy az alapszabályokat módosítja, új állást kreál és a tagsági díjakat mérsékli. A mérséklés 10-20 százalék között variál, de csak azokra vonatkozik és mérséklés, amely tagok az idei első félévi tagsági díjat már megfizették. Elhatározta végül, hogy elnökvá-

lasztást is megejtí a rendkívüli közgyűlésen.

A napokban a kiküldött jelölőbizottság kezdeményezésére egy nagyobb küldöttség kereste fel Gundel Károlyt és felkérte az elnöki tisztség vállalására. Gundel Károly, a küldöttség legnagyobb sajnálatára, arra való hivatkozással, hogy üzleti elfoglaltsága mellett képtelen ellátni az elnöki tisztséget, így megválasztását nem fogadhatná el. Így e bizottság Malosik Ferenc alelnököt jelölte. Malosik Ferenc jelölése nem találkozott egyhangú helyesléssel, ügylátszik az elnökválasztás nem lesz sima lefolyású. Malosik Ferenc tisztas személye ellen az a kifogás, hogy igen jó ember, így tehát könnyen befolyásolható. Üzletén kívül a nyugdíjintézeti és a galambtenyésztő egyesület elnöksége igen leköti. De különösen az eljárásági tagok közül sokan ellenzik megválasztását, mert legutóbbi cikkében azt írta: „Dolgozók legények, holnap lesz a vásár”. Olyan elnök nem kell, mondják, ki a munkát másra cedálja. Ugyanabban a cikkében azt is írta, hogy „a mi iparunk közös érdekeiért bizony nem dolgoztunk úgy, amint azt érdekeink megkövetelték”. Ki ilyen önműveléssel rendelkezik, annak bajosan fog sikerülni a tagok bizalmát elnyerni. Igen tekintélyes pártja van Ammer Jánosnak, a „Jóbarátok” elnökek. Azt mondják, Ammer kemény akaratú ember, ki az elnöki székben senki helytartója nem lenne, kit nem lehet semmiféle érdekből ide-oda ráncigálni. Egyenes, befolyásolhatatlan egyéniség, kit pajtás és komasági alapon dirigálni nem lehet.

Azt is akarják tudni a tagok, hogy az eddigi elnök, Keszey Vince miért mondott le. Az eljárásági tagok azt kolportálják, a lemondás azért következett be, mert rokoni alapon az ipartestületbe újabb tisztviselőket akartak elhelyezni, amit ő ellenezett. Az ilyen mende-mondákat meg kellene cáfolni.

Az elnökválasztó közgyűlésen, úgy látszik, meglepetések és valószínűleg fellebbezések lesznek. Vajon nem volna a leghelyesebb az in integrum restitutio, az előbbi állapot visszahelyezése?

F. Gy.

Különféle közlemények

Kérelem.

Kérjük a Kartársakat, hogy ne várjanak a folytonos felszólításokra és intésekre, ezeknek elküldése a sok munkán kívül még anyagi kiadásokat is okoz, hanem küldjék be az előfizetési díjakat a már levelünkben mellékelt befizetőlapon. Azokon legutóbb a hátralevő előfizetési díjat is feltüntettük.

Nyári multság.

A Rákospalotai Vendéglősök és Koresmárosok Ipartársulata augusztus 17-én a Mészáros-féle vendéglőben (Hubay tér 7. sz.) nyári multságot rendez. A multságból származó tiszta jövedelem elagott és tönkrement vendéglős és koresmáros jétékony segélyalapjához lesz csatolva.

A Pomázjárasi Vendéglősök és

Koresmárosok Csoportja

augusztus 23-án délután 3 órakor Budakalászon a Gröschl-féle üzletben tartja rendkívüli értekezletét. Az értekezleten a nagygyűlés lefolyásáról tesz az elnökség jelentést és bemutatja az elszámolást. A vezetőség kéri a tagokat, hogy minél nagyobb számban vegyenek részt az értekezleten.

A Budafok és vidékén

működő vendéglősök ipartársulata e hó 7-én tartotta rendkívüli közgyűlését. Minután az ipartársulatot a beállott viszonyok következtében újból kellett megszervezni, szükségessé vált az új tisztikar választása. A közgyűlés elnökké Baán Istvánt, alelnökké Werl Józsefet, titkárnak pedig ifjabb Müller Jánost, pénztárossá Werl Jakabot, ellenőrké Skolits Jánost, Grabits Sándort és Bleicher Károlyt választották meg.

Petneházy György és az új elnök buzdító szavai után az ülés véget ért.

Felette kívánatos volna, hogyha az új tisztikar, amely a tagok bizalmát bírja, azokat az ellentéteket, amelyek az utóbbi időben az ipartársulat munkáját mindenestre megbénították, elsimítaná és a régi egyetértést helyreállítaná. Tudjuk, hogy a gazdasági viszonyok, az üzletlenség és a nagy gondok idegessé teszi az embereket és ott is talál hibát, ahol nincs. De minél nehezebb a megélhetés, annál jobban vannak az emberek egymásratalva. Összefogással és egyakarással tud majd az új vezetőség eredményeket az összesség javára elérni. Mindig csak előre kell nézni és nem hátra. Kien gesztelődést és jó munkát!

— Egy üveg „Igmándi” mindig otthon legyen.

Hogyha szükség van rá, gyorsan segitessen!

A „Fogadó-Magyar Vendéglős” állandó melléklete

A KORCSMÁROS

Akorcsmaiparérde-
kei képviselő
szaklap

Borpiac.

A borpiacra eladásra kínált nagy borkészletek miatt az áremelkedés átmenetileg megállott. Nagykereskedelemben eladatott Gyöngyösön 170 hl 13 Malligand-fokos bor literenkint 22,5 fillérért. Budafokon eladatott 200 hl 10 Malligand-fokos bor literenkint 21 filléres áron. Ugyanevak itt 500 hektoliter palackérett pecsenyebor literenkint 22 fillérért. Markazon eladatott 60 hektoliter finom muskotály 13,9 Malligand-fokos, literenkint 32 fillérért. Ludason eladatott 40 hektoliter ó burgundi pecsenyebor, 13 Malligand-fokos literenkint 32 fillérért. Tudomásunk van alföldi 1000 hektoliter must eladásáról szeptemberi szállításra 12 cukorfokos alapon literenkint 12 filléres áron, vagyis 1 fillér fokonként. (?)

Szőlőkben a helyzet a jó meleg időkre való tekintettel sokat javult. Peronospóra és molykár csak itt-ott mutatkozik. A termés érésében még mindig el van maradva. A korai szőlők zsenidése itt-ott megindult, főleg a csabagyöngyénél.

Hevesen. Élénk kereslet és közepes kínálat mellett eladatott 150 hl 10,5 Malligand-fokos literenkint 22 fillérért, 40 hl 12 Malligand-fokos literenkint 24 fillérért.

Lesencei svándon. Élénk kereslet és közepes kínálat mellett eladatott 20 hl 13,5 Malligand-fokos literenkint 27 fillérért, 30 hl 12,5 Malligand-fokos literenkint 24 fillérért, 20 hl 12 Malligand-fokos literenkint 22 fillérért, 30 hektoliter 12 Malligand-fokos literenkint 24 fillérért.

Szekszárdon, közepes kereslet és szűnetlő kínálat mellett eladatott 30 hl 13 Malligand-fokos bor literenkint 25 filléres áron, 30 hl 10,5 Malligand-fokos literenkint 20 fillérért, 700 hl átlag 11,75 Malligand-fokos vegyes áru literenkint 20 fillérért (vevő a helybeli pincészeteket, uradalmi áru). Több tételben kb. 100 hl 10–11 Malligand-fokos sillerbor literenkint 18–19 filléres áron. Eladó borkészlet van 400 hl 1929., 1930., 1931 és 1932. évről.

A vendéglős- és korcsmárosipar gyásznapja.

A Szentendrén tartott országos vendéglős és korcsmáros nagygyűlésen Lipták Mihály vendéglős, aki különben ritka szóközi készséggel rendelkezik, felszólalásának elején megemlítette lapunkat. Azt mondta Lipták Mihály, hogy a „Fogadó augusztus elseji lapszáma, amely a nagygyűlés tárgysorozatát ismertette, gyászkeretben kellett volna megjelentetni. A kiváló szónoknak ez a gondolata bizonyára akkor támadt, mikor az említett lapszámban azt olvasta: Bizva bíznak abban, hogy a nagygyűlésen elhangzottak illetékes helyen megértésre találnak és az *utolsó órában a haladók iparunk* bajai orvosoltatnak.

Liptáknak igaza van. Iparunk kétségbeesett helyzetben sínylődik! Ugy van, mint az egyik nagygyűlési előadó mondta, hogy az elpusztulás, a tönkremenés csak sorrendi kérdés. Azonban a szaklapnak bármennyire — sajnos — kénytelen iparunk szomorú helyzetével foglalkozni, annak még sem szabad sőt pesszimizmusnak szöszölője lenni! A bánatos, a szomorú embereket vigasztalni kell, nem még jobban elkésé-riteni. Mivel tudja tehát vigasztalni a lap reményvesztett olvasóit? A kedvező helyzet bekövetkezésével, a szebb, a jobb jövőt kell csillogtatni, az elcsüggedteket bátorítani, az ellésletteket felemelni kell. Azt mondja a halhatatlan magyar költő, hogy áldjon vagy verjen a sors keze, itt *élned és meghalnod* kell, de azt is mondja azután, hogy nem lehet, hogy annyi szív hiába ontá vért!

Amerikában, amely eddig képzeletünkben földi paradicsomként szerepelt, szintén nagyon rossz világ van most. Lehorgasztott fejlejt jártak az emberek, de jött egy emberbarát és azt kezdte hirdetni: nem szabad elcsüggedni, szomorú arcra járkálni, hanem azzal, hogy „Keep smelling“, vagyis moslyogjunk“, Londonban is mostanában alakult egy egyesület, melynek angol neve „The most Cheery Order of Merrythoughts“, a vidám gondolkodású emberek ligája, amelynek célja: hadat üzeni a kedvetlenségnek, levertségnek, szomorúságnak, amely a mai nehéz viszonyokban annyira urrá lett az emberek felett. „Moslyogjál, mert a te jókedved másokat is vidámmá tesz és egyszerre csak azt veszed észre, hogy egész környezeted felderül“, ez a ligának a jelmondata. „Neves és mások is nevetni fognak; sirjál, panaszkodjál és — senki sem fog veled sirni“. „Ha lógatod a fejed, ezzel nem sokra mégy; a vidámság növeli az erőt, az önbizalmat és megkönyíti a bajok viselését. „Ne keresd a szomorúságot, az úgyis rád talál, de ha megtalál, üzd el magadtól minél előbb.“ Hasonló tanácsokat ad az egyesület.

Hazánkban ilyen egyesületet felesleges alakítani. Nem azért, mert itt nem volna ezer gondnal és bajjal élő ember, hanem azért, mert nekünk már régen meg van a jelgénk: Búsuljon a ló, elég nagy a feje!

Tudjuk, látjuk, az egész világ tele van bajjal. A Magyar Szakírók Országos Egyesülete egy évvel ezelőtt, mikor a siralmas gazdasági helyzettel foglalkozott — mert a válságos helyzet a szaklapokra is nagy kihatással van —, azt ajánlotta tagjainak, írásban mégis csak optimizmust kell hirdetni. Ezzel nagyobb szolgálatot teszünk olvasóinknak, ha a szaklapunk minden sorából a jobb jövő, a boldogabb idő eljövételének reményét hangoztatjuk. A hét szűk esztendő a hét kövér esztendő

követte; a borura jön a derű!

Gyászjelentéses kerettel nem segítünk senkin. De az összetartás és a jobb jövő elérése iránti munkálkodással és hirdetéssel igen. Hogy Liptáknak az itt említett véleménye szerint is az a célja, hogy fogjunk össze és keressük a kivezető utat, azt azzal tudjuk igazolni, hogy beszédjének további részében ajánlotta, hogy a nagygyűlés is vegye tudomásul a hatóságnál 4283—V. 1933. szám alatt fekvő felterjesztésüket, de elintézetlen még az ügyiratuk, így annak felhasználása nem volt lehetséges.

Mennyiért árúsítható a parádi víz?

Sokan drágálták a parádi vizet. A panaszokat az Országos Árelemző Bizottság elé vitték, amely most állapította meg az új eladási árakat. Három csoportba osztották a vendéglőüzemeket és pedig fényűzési, továbbá nyári, illetve közép-, valamint kisüzemekre. A fényűzési és nyári üzemekben 80 fillér, a középüzemekben 70 fillér, a kisüzemekben 60 fillér lehet a legmagasabb ára a félliter parádi víznek. A magasabb árat számítató üzemek ellen *ádrágítás* címén eljárást indítanak.

Halálozás.

Moyzós Ferenc pályaudvari vendéglős Pécsen, rövid szenvedés után életének 57-ik évében augusztus 10-én elhunyt. Augusztus 12-én nagy részvétellel temették.

Aszner József budai vendéglős, a Vendéglősök és Korcsmárosok Temetkezési Egyesülete tagja, e hó 10-én rövid szenvedés után 58-ik életévében elhunyt.

Minden vendéglősnek és korcsmárosnak

föltétlenül szüksége van legalább egy kis borszűrőkészletre. A csillogó, kristálytisza bor értékesebb és gusztosabb. Ne várjuk meg, míg aljboraink magától letisztulnak s esetleg elromolnak. Komoly teljesítményű kis szűrőkészlet — nem próbaszűrő — Szabadalmazott s kitiintetett konstrukciók ára: 34 P. Különböző nagyság. Javítások. Átalakítások. Díjtalan prospektus. Cím: Grenda A. Eger.

A SZAKMA

TÁRSASÖSSZEJÖVETELEI.

Augusztus 18-án, péntek délelőtt 10 órakor Gundel János és id. Kommer Ferenc emlékté apoló asztaltársaság összejövetele Boros Gyulánál (II. Márvány uca 6.)

Augusztus 23-án, szerda este 7 órakor Jóbarátok vacsorája Pap Kálmánnál (I. Horthy Miklós út 144.)

Augusztus 25-én, péntek este 8 órakor vendéglősök vacsorája Balázs Antalnál (I. Hidegkúti út 129.)

Augusztus 30-án, szerda este 7 órakor Jóbarátok vacsorája Schuster Ferencnél (IX. Soroksári út 74.)

Veszprém megyei város
polgármesterétől.

8550—1933. szám.

Hirdetés.

Veszprém megyei város közönsége tulajdonát képező 32 vendégszobából álló Korona szálló, éttermek, sörözők, kávéház, a szállóberlő 3 szobás magánlakása és ezek mellékhelyiségei f. évi november 1-től kezdődő és 1943. évi október hó 31-én végződő 10 évre a polgármesteri hivatal 4. sz. szobájában f. évi augusztus hó 22-én délelőtt 10 óra-
kor tartandó nyilvános árverésen bérbeadatnak.

Közelebbi felvilágosítás ugyanott a hivatalos órák alatt.

Veszprém, 1933. évi augusztus 7-én.

Rosos Károly sk.
helyettes polgármester.

Tanoncok kerestetnek.

Középiskola 4. osztályát végzett, nemetül beszélő két tanonc felvétetik. Ajánlatok e lap kiadójába küldendők.

Ifj. Grünwald Mór

IV. Ferenc József rakpart 6.
Telefon: Automata 843-39.

Üveg és porcellán

Kitűnő fajborok

ő és újak, kb. 400 hl., kisebb tételekben is **eladó.**

Cím: **Dr. Czifra Béla,**
Lajosmizse

Boroshordók,

új és használt 50—1000 literig és ászok-hordót 1000—8000 literig jutányos árral szállítunk. Ászokhordókat becsere-
lünk kisebb hordókra, Használt hordókat veszünk. **Budafoki hordóüzem,**
Budafok, Zrínyi u. 3. Telefon 69-8-40.

NAGY IGNÁC

plincfelszerelési cikkek raktára
Budapest, VII, Károly-körút 9

Ajánlja dusan felszerelt raktárát, u. m. hordószivattyúk, szűrőgépek, palackok, parafadugók, címkek stb. — Tel.: J. 115-15

Ajánlok

Szegedi édes nemes paprikát P 1.60

Szegedi félédes rózsapaprikát P 1.20

Horváth Ferenc parikatelep, Szeged.

A WINDT-IRODA helyén most BELVÁROSI IRODA

Budapest, IV. Irányi ucca 1. szám.
Szállodal, vendéglői és kávéházi szemé-
lyzetek közvetítő irodája.
Ügyvezető **FELNER BÉLA.** Telefon: 842-92

Dr. Walter szeminárium

legelősbban és biztos sikerrel ké-
szít elő középiskolai összevont ma-
gánvizsgákra és érettségire.
Vidékieknek levelező oktatás.
Kimerítő prospektus. (Válaszbélyeg)
Vendégelősök, szállodások és alkalmazottainknak 20% kedvezmény.
Budapest, VIII, József körút 2. sz.
(Rákóczi út sarok.)

JÉGSZEKRÉNYEK

bor és sörkímérő
készülékek, pohárállványok minden méretben, valamint székek és asztalok gyári árral kaphatók. Kedvező fizetési feltételek! Javítások olcsón és pontosan eszközöl-
tetnek. Kérjen árajánlatot!

Klement András

jégszekrétények, bor- és sörkímérő-
készülékek üzeme
BUDAPEST, VII, KIRÁLY U. 27
(az udvarban).
Telefon: J. 401—10.

Lerakat: Debrecen, Hatvan u. 1.
(Püspöki palota).

Legelősb drótkerítés

SOMOGYI ISTVAN
SODRONYÜZEME

VII, Rottenbiller ucca 24. szám.
Dohány ucca sarok.
Gyártok a legegyszerűbbtől a leg-
dizsesebb drótkerítéseket.
Költségvetés díjtalan.

Celluloid ajtóvédő

megvéd kopástól, piszkolódástól, minden színben és formában készül. Higiénia Cellu-
loid-ípar. Vezérképviseli: **Bojár és Társa, V. Lipót körút 4.**
Telefon: 28-7-52.

Uj fekete gránit síremlékek

már 300 P-ért kaphatók
MAZZI LUIGI
VII., GARAY UCCA 39. SZ.
Telefon: 31—4—66.

KREIBICH

az ország legnagyobb szállodai, kávéházi és vendéglői összes szemé-
lyzetek elhelyező irodája,
mely 36 év óta áll fenn és úgy a főnök urak, mint az elhelyezett szemé-
lyzet teljes elismerését érdemelte ki.

BUDAPEST, VI, Kaas Ivor u. 3.
Telefon: 85-4-66.

A Fogadó-Magyar Vendéglős kiadó-
hivatalában az alábbi plakátok szer-
hetők be:

Kötelező a kifüggesztése az 1929. évi
X. te. alapján készült

fill.
Uj Bortörvény-kivonat plakát drb-ja 90
Legalább 20 drb vételnél drb-ja 80
A korcsmai hitel eltörlesztéséről szóló plakát drb-ja 60
(Kifüggesztése kötelező minden helyiségben)
A sütemény fogdosása drb-ja 30
Fiatalkorúak fogyasztalmáról (1927. évi XXXIII. tc.) szóló plakát drbja 40
Padlóra köpni tilos plakát drb-ja 40
Éneklés és lármázás hatóságilag tiltva van plakátja drb-ja 40
Káromkodás, trágár beszéd tilos plakát drb-ja 40
Kutyákat üzlethelyiségbe behozni tilos drb-ja 40
Vidéki rendelésnél a plakátok — a portóköltség miatt — darabonként 10 fillérrel drágábbak.

Kávéházi és vendéglői berendezések új és használt

HEXNER

BUDAPEST, VII.,
KIRÁLY UCCA 25.

Telefon: 429—92.

Olcsón

szállít és szakemberül kiszolgálja: mindennemű alpacca felszerelések, evőeszközök, billiárdasztalok, golyók, dákók, éttermi, márvány- és kártyaasztalok,

Sörkímérő készülékek, borkímérő pultok.

Székek, kertibútorok, hitelesített vendéglői üvegáruk. Használt berendezéseket legmagasabb árat adok.

A szerkesztésért felelős:

Pösch Gyula, kiadó.

Segédszerkesztő: **Fekete Gyula.**